

[Socialministeren.]

Funktionærgruppen danner et stort og ikke helt ensartet interessefelt, og det ville være det naturligste, om de faglige problemer, der her melder sig, i første linje kunne løses på et fagligt plan i forståelse med arbejdsmarkedets øvrige organisationer. Det er da også det, der sker. Sagsområdet behandles i arbejdsretskommissionen af 1956. Der er her nedsat et udvalg vedrørende septemberforliget. I kommissoriet for arbejdsretskommissionen af 1956 hedder det udtrykkeligt — med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere —:

„Kommissionen vil dernæst have til opgave — bl. a. på baggrund af de i de øvrige nordiske lande gældende love om kollektive aftaler — at overveje betimeligheden af at tilvejebringe et ensartet arbejdsretligt grundlag for samtlige arbejdsmarkedets parter.“

I de forhandlinger, der føres i det nævnte udvalg, hvori deltager repræsentanter for forskellige faglige organisationer, ser man også hr. Aage Rasmussen, som er udpeget af Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsleder- og tekniske Funktionærforeninger, og hr. B. Hove Kristensen, der er bankfuldmægtig og formand for Danske Bankfunktionærers Landsforening. Disse to faglige repræsentanter arbejder som tilfornordnede i udvalgets møder.

Landbrugsministeren (Skytte): Det ærede medlem hr. Lannung rejste det spørgsmål, om jeg ikke mener, tiden er inde til at foretage en undersøgelse af, hvorledes landbrugets markedstjeneste er bygget op i andre lande, hvis eksportinteresser kan sammenlignes med vore. Her røres ved et meget vigtigt problem. En vel udbygget markedstjeneste er nemlig meget værdifuld, og vi har muligvis en del at lære af andre lande, hvis forhold vi ikke kender så godt, som det er ønskeligt. Der kunne således være god grund til at foretage en undersøgelse som den af det ærede medlem påpegede, og jeg vil gerne overveje, hvorvidt og i hvilket omfang det er muligt at iværksætte en sådan undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen omtalte administrationen af landvindingsloven; det giver mig anledning til nærmere at redegøre for denne lovs praktisering.

Siden landvindingsloven kom i 1940, er der givet landbrugsministeriet bemyndigelse til at disponere over i alt 239,5 mill. kr. til iværksættelse af landvindingsarbejder. Der er tale om rammebevillinger, der nu optages som tekstanmærkninger på tillægsbevillingsloven, og når en rammebevilling er anvendt, idet der er godkendt så mange landvindings-sager, som bevillingen skønnes at kunne strække til, ansøges der om ny bevilling. Det har siden 1946 været et vilkår for rammebevillingerne, at sagerne skulle optages på beredskabslisten, og at de først måtte iværksættes, efter at der af arbejdsministeriet var meddelt tilladelse til, at de blev frigivet fra beredskabslisten. Det har dog været muligt at anmelde mindre beløb til direkte godkendelse og iværksætte arbejdet uden optagelse på beredskabslisten. I øvrigt er fremgangsmåden i landvindings-sager den, at ansøgningerne om landvindingsforanstaltninger gennemgås af statens landvindingsudvalg, der undersøger projekternes landbrugsmæssige værdi og foretager et skøn over, hvor mange arbejdstimer et projekt indebærer. Det er en selvfølge, at projektet for at kunne komme til udførelse skal have landbrugsmæssig betydning, men ved siden af tages der et ret vidtgående hensyn til, at projektets gennemførelse medfører beskæftigelse af ledig arbejdskraft.

Undersøger man, hvorledes bevillingerne har været fordelt på de forskellige landsdele, ser man, at de største bevillinger går til Jylland. Det er naturligt både af hensyn til landsdelens størrelse — det er nu engang den største del af Danmark — og af hensyn til, at der vel nok her er den største arbejdsløshed. Helt forfordelt er de øvrige landsdele dog ikke. Jeg kan således nævne, at i 1956 fik Jylland af en anslået bevilling på i alt knap 22 mill. kr. tildelt ca. 12 mill. kr., Fyn ca. 2½ mill. kr. og de øvrige øer ca. 7 mill. kr. I 1957 udgjorde den samlede bevilling knap 16 mill. kr. Heraf fik Jylland 13,2 mill. kr., Fyn 972 000 kr. og de øvrige øer knap 1,7 mill. kr. I indeværende år har landbrugsministeriet hidtil bevilget sager, der er anslået til i alt 7,3 mill. kr., hvoraf Jylland tegner sig for 6,2 mill. kr., Fyn for 220 000 kr. og de øvrige øer for ca. 877 000 kr. Af tallene fremgår, at Fyn, som det ærede medlem naturligvis interesserer sig særlig for, hvad jeg også burde gøre, vel